

3. brev: Fra Coruna og til Lagos!

Den 3. okt. Kl. 16 vinkede vi farvel til byen der havde klaret en tropisk orkan, repareret vort sejl og sat ny propel på drevet. Vi stod ud med højvandet og havde god vind. – lige til vi drejede mod vest sydvest – så havde vi den i snotten igen. På med motoren, nu snurrede vi lystig fremad med 3 knob over bunden, da vind og bølger var lige imod.

Det bliver man altså træt af i længden.

Vi prøvede nogle store ben for at få hjælp af sejlene, men hvor var bølger og dønninger dog trælse her på Spaniens nordvestlige hjørne. De kom fra flere sider samtidig.

Desuden blev vi besøgt af gud ved hvor mange fiskere. De er på arbejde og de er af den mening at søfartsregler er til for alle andre end dem. To af dem måtte jeg vige for på klods hold. da de startede deres trawling direkte ind i vores rute.

Fisk smager godt. - Respekt for fiskerne der fanger dem, - sætter livet på spil for vores skyld, men hvorfor sætte vores liv på spil også??

Vi rundede langt om længe Finnisterre og gad faktisk ikke rigtig længere. Havde været på søen nu i snart 2 døgn.

Vi havde hørt om en by, der skulle være værd at besøge - MUROS, - så vi fik lidt slæk på skøderne og drejede ind i bugten hvor Muros ligger i en lille beskyttet krog. Ud med ankeret og så god nat.

Vinden havde helt lagt sig, da vi kastede anker, men om morgenen var der god vind. Op med ankeret og af sted.

På vej ud mødte vi en lille fisker, der fra sin båd rystede på hovedet og slog ud med armene mod havet. Jeg kunne da godt se at der var skumtoppe på, men så slemt var det vel ikke.

Blev hurtig klogere! Vi skulle sejle i 3 - 4 m. høje krappe bølger 5 sømil. for at komme helt ud i åben sø. Omkring og ind i fiskerihavnen, hvor vi fik lov at ligge op af en fisker ved flydebro. De skulle nemlig heller ikke ud i det vejr.

Her lå vi i to døgn, meget bekvemt og lige i centrum, så vi fik set en rigtig gammel spansk by med smalle krogede gader og husene bygget i natursten.

Vi gik op over byen og havde en flot, flot udsigt over hele bugten. Byen ligger på en nordøst vendt klippeskråning og en del af gaderne er trapper.

Mange af husene havde små forråds huse, bygget af sten med luftsprækker i.

En cykelforretning havde en foldecykel stående og da Anette havde lovet mig en, ja så var det bare om den duede. En prøvetur var nok – den var ok. Så nu har vi igen en cykel hver!

Vi snakkede med et Hollandsk par som lå for anker. De havde ligget der en uge og regnede med at blive en uge mere. De syntes det var en herlig egn.

Han gav mig et fif til madding, som han sagde aldrig slog fejl. Skær en makrel i passende strimler og salt dem! Tør de saltede strimler i solen, og læg dem i olie på glas. De kan holde sig i årevis.

Den skulle være helt sikker. Dagen i forvejen havde han fanget 20 makreller, med denne madding! Makreller eller ej, vi måtte videre – det var stilnet næste helt af og vi sejlede mod syd med vinden i syd! Kryds og motor, - mest motor.

Og her ligger vi nu. I en forstad til Porto, Leixoes. Kom ind kl. 7 og har set lidt på byen, sovet og spist. Sover igen til i morgen så stikker vi videre mod syd.

Nej, for det gav sig til at pisregne, det vaskede ned i tæpper, og rønnebær er sure!

Vi tog bussen ind til Porto og vandrede gennem den gamle by, over broen og kom tilfældigvis lige forbi nogle portvinshuse. Besøgte to, Croft og Taylor, og blev vist rundt i dem begge! Fik stort set samme opskrift på hvordan portvin lagres og laves. Der var gratis smagsprøver begge steder. (JJ) God portvin er en blandingsvin af op mod 10 - 12 forskellige årgange. Og alligevel står der et årstal på, som blot angiver en af de portvine der er i flasken.

Købte en rigtig god, lagres til jul! Portvin bør drikkes inden for et halvt år efter de er åbnet!!

Det blev til 3 nætter i Leixoes, bl.a. besøg hos en skør portugiser der havde en lille spisecafe. Han underholdt både gæster og sig selv med skøre påfund. På et tidspunkt hvor han havde været ude og vende fisken på grillen kom han ind og nappede en gæst i benet, mens han gøede som en hund og flere gange spruttede gæsterne af grin når han portugiserjokede. Fisk, brød, vand, vin og underholdning for 5 euro, - god nat og så var vinden der.

Skrevet d. 9. okt. 2006 i Leixois.

Kom til Mayone, kl. 01, ligger lige udenfor Vigo.

Anker! Hilste på Flemming, lige nu alenesejler også på vej til Caribien. Fik snart besøg af kæresten, så den stod på oprydning!

Der var meldt om vestenvind, og vi var ude som en mis kl. 9.30. Vinden var nærmest i nord så vi strøg af sted i en gyngende medvinder. Vi ville nå så langt mod syd som muligt, nu hvor vinden var med os.

Om natten tog vinden til og vort hårdt prøvede og to gange lappede forsejl gik op i ribben, denne gang i underliget. Ind med det, og vi fortsatte med storsejlet alene.

Da vi nåede Cabo da Roca, Europas vestligste punkt, kunne vi dreje ind til Lisabon eller fortsætte længere sydpå. Vi valgte at gå ind i Sesimbra, 20 mil syd for Lisboa.

En rigtig fin plads med mange lokale fiskere som nærmeste naboer.

Nu til aften kom Preben og Lillian ind og vi hyggede os rigtig med vore oplevelser siden vi var i Coruna. Vi havde snakket med dem på VHFen, en times tid før de kom i havn, og aftalt at vi havde noget mad parat! Så vi fik coopgrillet sværdfisk og blæksprutter, med tomatsalat og vin, kl.22.30.

Det var ikke så ringe!

Sesimbra er en fin lille marina, med et nybygget klubhus der indeholder turens hidtil fineste bade faciliteter, ganske vist fælles med surfere, dykkere og jollesejlere.

Skrevet den 13 okt. i Sesimbra

Vejrmeldingen sagde en uge med hård vind fra syd, så vi kunne lige så godt holde lidt ferie, få cyklerne frem og kikket lidt på oplandet.

Sesimbra ligger godt beskyttet, med en temmelig høj bjergkæde rundt om sig. Sejlerycyklerne er rimelig lavt gearret, så de klarede turen fint, lige på nær et par næsten lodrette steder, hvor vi måtte af cyklen. Vi var en tur ude ved fyret, som vi havde rundet til havs et par dage før. Den stod på en 300m høj klippe, og lige ved siden af lå et gammelt kloster med kirke.

Det virkede som et yndet udflugtsmål for de lokale, da der var ganske mange besøgende, denne lettere overskyet søndag eftermiddag. På tilbagevejen var vi oppe på Sesimbras varetegn, en gammel borgruin fra det 13 århundrede. Den så ud til at være mål for kærestepar, der ikke helt lod sig nøje med den storslåede udsigt.

Om aftenen bød Kalipi på bøf a la kets, med salat og vin. Se det gir en god nattesøvn når melon-desserten skylles ned med rigelig portvin.

Vi ville med bus til Lisabon en dag. Og det startede med skybrud, så vi nær havde opgivet inden vi kom af sted. Det vaskede ned hele dagen, dog med ophold de fleste gange vi var ude og trave.

Statuer, monumenter, borg og sporvogn foruden et par skibsstyrsforretninger, nogle få cafebarer, og et enkelt vinhus, hvor der var smagsprøver af både vin og portvin.

Vi tog bus og færge derind og omvendt hjem. En rigtig god og sund dag, hvor de hjemløse og tikkende krøblinge hænger fast på nethinden.

I dag stod vi igen op i vaskende regnvejr endog med lyn og torden iblandet. Til middag blev det så meget ophold at vi tog cyklerne ind til byen, for at proviantere – gøre klar til turen mod Gran Canaria. Hvis vejrudsigten holder, skulle der være gode muligheder for at stikke ud på torsdag.

Skrevet i Sesimbra tirsdag d.17.10.2006

Nu går det ikke altid som i tegneserier!

Godt nok kom vi af sted torsdag den 19. om formiddagen, men vejrudsigten var ikke for god. Vinden skulle være i vest og dreje til sydvest, - hvilket ikke er så godt når vi skal mod sydvest! Vi satte ud sammen med KALIPI, og det viste sig hurtigt at ASRA var noget hurtigere. Søen var vel omkring de 4 meter, men når vi trak godt ind i skøderne, kunne vi lige holde kurs syd! Men ind imellem kom der nogle gevaldige byger med kastevinde af kulingstyrke. Vi rebede til 2. reb og rullede halvt ind på forsejlet og vi kørte stadig med 4 - 5 knob på hård bidevind. Gradvis drejede vinden mere og mere mod syd, og det var ikke muligt længere at holde kursen udenom Cabo Vicente. Det var blevet mørkt og lyset tændt.

Vi krydsede ud, og fy for fanden for en sø vi fik. Det hele dansede – jeg blev søsyg – Anette gispede i et forsøg på at holde på maveindholdet.

Bølger og søer var så høje at vi forsvandt fuldstændig imellem dem. De skæve søer fik vi ind over os. Jeg troede Mit Helly Hansen regntøj, kunne holde til hvad som helst, men jeg blev våd som en druknet mus. Søsygen og trætheden, gjorde at der ikke blev tænkt helt rationelt, hvilket bevirkede at vi ikke fik sat skuden på den anden halse, inden vi var 20 sømil ude fra kysten. På det tidspunkt var vi ganske tæt på et meget stort slæb, som vi havde nogen vanskeligheder ved at registrere.

På det tidspunkt har kl. været ca. 03 nat. Og vi var slet ikke i tvivl om at vi skulle ind til Lagos.

Vi havde forsøgt at holde kontakt med KALIPI, men i de bølger var det helt umuligt.

Aftalen havde været, at hvis vind og vejr derude, var til det, ville vi sejle mod GrCa.

Nu hvor vi havde vendt, fik vi søen ind fra siden, og da vi var så langt ude kunne vi uden større besvær sejle udenom Cabo Vicente og ind mod Lagos. Men det tager jo tid, ja det gør! Vi var inde i Lagos kl. 18.

Hvor var vi glade for at KALIPI allerede lå i havnen. Og hvor tog det lang tid at få gjort båden til en beboelse igen. Næsten alt var vådt. Næsten alt tøj skulle vaskes. Og båden skulle tørres gennem hele skroget! Det er den nu! Og det er i dag søndag den 22. oktober, 2 døgn efter Cabo Vicente. Nu venter vi til vejrudsigten siger mindst 5 døgn med nord eller østenvind.

I dag den 23. okt. viser vejrudsigten at der på torsdag er gode muligheder for at sejle mod Gran Canaria, da vinden vil gå i øst i mindst 3 dage. Nu får vi se!!

KH: ALLE OS PÅ ASRA!